

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

5.Bf.277/2024/10. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2025. január 24. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

Í T É L E T T:

A terrorcselekménnyel fenyegetés büntette miatt Terheltl ellen indult büntető ügyben a Balassagyarmati Törvényszék 2024. június 4. napján kihirdetett 19.B.60/2024/10. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlott terhén értékelt bűncselekményt terrorcselekménnyel fenyegetés büntettének nevezi meg.

Az elkobozni rendelt bűnjelek lefoglalásának megszüntetését mellőzi.

Az ítéletet egyebekben helybenhagyja.

Ha a kiadni rendelt dolog átvételére jogosult vádlott az annak átvételére vonatkozó felhívás közlésétől számított három hónapon belül nem veszi azt át, akkor a dolog az állam tulajdonába kerül.

A másodfokú eljárásban felmerült 7.000 (hétezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

[1] A Balassagyarmati Törvényszék a 2024. június 4. napján tartott előkészítő ülésen meghozott és kihirdetett 19.B.60/2024/10. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat a Btk. 316. §-a szerinti terrorcselekmény (helyesen terrorcselekménnyel fenyegetés) büntette miatt 2 év börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette. A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította. Megállapította, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés végrehajtásának elrendelése esetén a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap. Rendelkezett még a bűnjelekről, valamint kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 405.145,- forint büntügyi költség megfizetésére, illetve akként rendelkezett, hogy a további 60.682,- forint költség az állam terhén marad.

[2] Az ítélet ellen a vádlott terhére súlyosítás végett, a vele szemben kiszabott 2 év tartamú szabadságvesztés büntetés végrehajtása felfüggesztésének a mellőzése és emellett vele szemben közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést, a vádlott és a védő az ítéletet tudomásul vette.

[3] A Nógrád Vármegyei Főügyészség a B. 287/2023/69. BTÖ. szám alatt a fellebbezésének írásbeli indokolásában kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság a törvényszék eltúlzott jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülményeknek, míg nem kellő súllyal értékelte a súlyosító körülményeket. Így a bíróság a beismerő vallomásnak, és a vádlott által korábban átélt traumának túlzott jelentőséget tulajdonított.

[4] Rámutatott arra, hogy a vádlott általi fenyegetésekről jól érthető és ezáltal értékelhető hangfelvétel készült, az az eljárás kezdetétől ismert volt, így a tényállás maximális pontossággal tisztázható és beismerő vallomás nélkül is aggály nélkül megállapítható lenne.

[5] Hangsúlyozta, hogy a bűncselekményt a vádlott önhibából eredő ittas állapotban követte el, már ezt megelőzően is sokat ivott, melynek kiváltó okaként a rokonai halálát jelölte meg, de nem ez vezetett a bűncselekmény elkövetéséhez, hanem az ittas állapota, mely kifejezetten súlyosító körülmény, ami nagyobb nyomatékka veendő figyelembe.

[6] Kitért arra is, hogy a vádlott korábban volt már büntetve ittas vezetésért, mégpedig 2019-ben, ami jóval a hozzátartozók halálát megelőzően történt, tehát az alkoholfogyasztás nem köthető kizárólag e traumákhoz, nem beszélve arról, hogy az egyébként enyhítő körülményként értékelt szívbetegségére szedett gyógyszerre a vádlott alkoholt sem fogyaszthatott volna. Az is megállapítható az iratokból, hogy a vádlott ittas állapotban már az esetet megelőzően is betelefonált a rendőrségre valótlannul azt állítva, hogy fejbe lőtte magát, ami miatt rendőri intézkedésre is sor került az otthonában.

[7] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség 2024. július 31-én kelt BF.531/2024/3. számú átiratában az ügyészi fellebbezést – kiegészítéssel – fenntartotta.

[8] Kitért arra, hogy az eljárás sajátosságaiból adódóan a tényállás megalapozottsága nem vizsgálható, azonban a személyi körülmények körét szükségesnek tartotta kiegészíteni a vádlottról készült elmeszakértői vélemény releváns megállapításaival.

[9] A bűnösségre vont következtetést, a jogi minősítést törvényesnek tartotta azzal, hogy a bűncselekmény megnevezése a bírói gyakorlatnak megfelelően pontosításra szorul.

[10] A büntetéskiszabási körülményeket érintően kifejtette, hogy a feltárt nagy számú és nyomatékú, de az első fokon eljáró ügyész fellebbezésében írtakkal korrigálandó enyhítő körülmény a középértékűtől lefelé történő eltérést indokoltá tette, de a két évi tartamú szabadságvesztés már a tartama okán önmagában méltányos, a végrehajtás felfüggesztése már túlzott méltányosságot eredményez.

[11] Az ítélet járulékos rendelkezéseit döntően törvényesnek tartva észrevételezte, hogy az elengedett bűnügyi költségére vonatkozó elsőbírói indoklás hiányos, továbbá az elkobzással érintett bűnjelek esetében a lefoglalás megszüntetésének a törvény szerint nincs helye, illetve a törvényszék az elkobzás okaként a Btk. 72. § (1) bekezdés d) pontját elmulasztotta feltüntetni.

[12] Összességében azt indítványozta, hogy az ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Balassagyarmati Törvényszék 19.B.60/2024/10. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg akként, hogy az ítélet rendelkező részében a bűncselekmény minősítésének szöveges részét módosítsa, a vádlott terhén megállapított bűncselekményt terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés büntetéként nevezze meg, a Terhelt1 vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának érintetlenül hagyása mellett a végrehajtásának felfüggesztését mellőzze, továbbá a vádlottal szemben közügyektől eltiltás mellékbüntetést is szabjon ki. Az elkobozni rendelt lefoglalt dolgok tekintetében pedig a lefoglalás megszüntetésére vonatkozó rendelkezést mellőzze. Emellett az ítélet indokolásában a vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket egészítse ki a fent írtaknak megfelelően a szakértői vélemény megállapításaival, a büntetéskiszabási körülmények körét és a jogszabályi hivatkozásokat – a jelen indítványban fentebb írtaknak megfelelően – egészítse ki, illetve pontosítsa, míg egyebekben az elsőfokú ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[13] A védő a 2024. december 31-én tett észrevételeiben hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság által meghatározott négyéves felfüggesztett időtartam nyilvánvalóan jobban szolgálja a vádlott speciális prevencióját, mint a végrehajtás: a büntetéstől való fenyegetettség egy valós kényszer, de egyben lehetőség is arra, hogy a vádlott rendezze az életét. Figyelemmel a vádlott csekély társadalomra való veszélyességére, arra, hogy a cselekménye súlyosságát felfogta, indítványozta, hogy az ítéltábla az ügyészi fellebbezésnek ne adjon helyt és az elsőfokú ítéletet – a bűncselekmény megnevezésére vonatkozó pontosítással, az elkobzás alá eső dolgok lefoglalásának megszüntetésére vonatkozó rendelkezések mellőzésével – mivel az a jogszabályoknak, és a büntetéskiszabási elveknek egyebekben mindenben megfelel, hagyja helyben.

[14] Az ítéltábla a fellebbezést a Be. 598. § (2) bekezdés 2. fordulata szerinti tanácsülésen bírálta el.

[15] A fellebbezés – a súlyosításra irányuló része kivételével – részben alapos.

[16] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdése értelmében csak a fellebbezéssel támadható részében bírálta felül, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát végzéssel elfogadta, így a fellebbezés a bűnösség megállapítása és a váddal egyező tényállás, valamint minősítés ellen a Be. 580. § (2) bekezdés a) és b) pontja értelmében törvényben kizárt, valamint, hogy a fellebbezés is kizárólag a kiszabott büntetést sérelmezte [Be. 583. § (3) bekezdés a) pont].

[17] A Be. 590. § (5) bekezdése alapján ugyanakkor a korlátozott felülbírálat kiterjedt a hatályon kívül helyezést eredményező feltétlen és relatív eljárási szabálysértések vizsgálatára, a bűnösségre vont következtetés okszerűségére és a bűncselekmény minősítésére is.

[18] Ezen túlmenően az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdésben írtak alapján felülbírálat alá vonta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket, beleértve a bűnügyi költség meghatározásának módját és annak összegszerűségét, illetve ilyen rendelkezések meghozatalának szükségességét is.

[19] Ennek eredményeképpen megállapította, hogy a büntetőeljárás megszüntetésének Be. 567. § (1) és (2) bekezdésében írt okai nem állnak fenn [Be. 607. § (1) bekezdés], továbbá, hogy a törvényszék a Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt abszolút, illetőleg a Be. 609. § (1) bekezdése szerinti relatív, az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértést nem vétett.

[20] A vádlott figyelmeztetése hiánytalanul megtörtént, a beismerő és tárgyalásról lemondó nyilatkozatának elfogadására a Be. 504. § (2) bekezdésben írt törvényi feltételekkel került sor, és az e törvényhely (3) bekezdésével összhangban állt. Az elsőfokú bíróság az ítéletének indokolásában, annak [10] bekezdésében kitért arra is, hogy az elfogadást konkrétan mire alapította. Erre vonatkozó érvei tényekkel és adatokkal mindenben alátámasztottak és helyesek voltak.

[21] A védővel eljáró vádlottnak a figyelmeztetésekre adott válaszaiból egyértelműen kiderül, hogy nyilatkozata természetével és annak következményeivel tisztában volt, és az előkészítő ülésen tett nyilatkozata a gyanúsítottai vallomásaival is egyezik. Az eljárás iratai

között nem található olyan, amelyben a vádlott beszámítási képességének megkérdőjelezhető adat fellelhető lenne, az őt vizsgáló elmeorvos szakértő éppen ennek ellenkezőjét állapította meg. Ezen kívül a vádlottnak a bíróság kérdésére adott válaszai ugyanúgy nem támasztanak kételyt beszámítási képességével szemben. Az eljárás iratai – beleértve a rendelkezésre álló hanganyagot is – a beismerő nyilatkozat tartalmát alátámasztják. Mindezek alapján ez utóbbi elfogadása törvényes volt.

[22] Az elsőfokú bíróság a Be. 562. § (2) bekezdésében biztosított lehetőséggel élve röviden indokolta határozatát. Az ennek megfelelően szerkesztett ítélet a Be. 561. § (3) bekezdés a) - c) és e) pontjában, valamint a Be. 564. § (4) bekezdésében meghatározott kötelező elemeket tartalmazza.

[23] Elmulasztotta ugyanakkor feltüntetni a személyi körülmények körében vádlott vizsgálatán alapuló elmeszakértői véleménynek a beismerő nyilatkozat elfogadása szempontjából is jelentőséggel bíró megállapításait. Erre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú ítélet [3] bekezdését kiegészíti azzal, hogy jelenleg nem szenved elmebetegségben, gyengeelméjűségben, tudatzavarban, szellemi leépülésben vagy kóros mértékű személyiségzavarban és a cselekmény elkövetésekor sem szenvedett ezekben. A cselekmény elkövetésekor szokványos részegség állapotában volt, mely elmeorvos szakértői szempontból beszámítási képességet érintő tényezőként nem vehető figyelembe. Sem kizárva, sem korlátozva nem volt abban, hogy cselekménye társadalomra veszélyes körülményeit felismerje, vagy, hogy a felismerésnek megfelelően cselekedjék, nála kóros ittasság vagy annak csökevényes formája nem állapítható meg.

[24] E mellett az előéleti adatokat tartalmazó [4] pont 2. bekezdését szükséges kiegészíteni azzal, hogy a meg nem fizetett pénzbüntetést a Fővárosi Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportja a 2019. október 17-én kelt 3.BV.4768/2019/3. számú végzésével 200 nap szabadságvesztésre változtatta át.

[25] Az elsőfokú bíróság – a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozata, annak elfogadása és az azzal összhangban álló ügyiratok alapján megállapított és a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja, illetőleg Be. 606. § (3) bekezdése szerint irányadó tényállásból, melynek megalapozottságát a másodfokú bíróság nem vizsgál(hat)ta – okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, s a cselekmény minősítése is törvényes, azonban annak elnevezése valóban nem követi a bírói gyakorlatot.

[26] A Be. 561. § (1) bekezdés c) pontja szerint az ítélet rendelkező részének a bűncselekmény Btk. szerinti megnevezését tartalmaznia kell és kétségtelen, hogy a bűncselekmény bírósági határozatban történő megnevezéséről szóló 61/2008. BK vélemény 1. pontja szerint a bűncselekményt a bíróság ügydöntő határozatának rendelkező részében a 2012. évi C. törvény (Btk.) Különös Része szerinti alcímével kell megnevezni, ami adott esetben valóban a 314. §-ban szabályozottal azonosan terrorcselekmény, de a tényállás

szerinti cselekmény bírói gyakorlatban általánosan elfogadott elnevezése terrorcselekménnyel fenyegetés büntette (3/2019. Büntető jogegységi határozat, Kúria Bfv.545/2021/7. Kúria Bfv.1069/2015/10.), így az ítélet rendelkező részében a bíróság általi egyébként helyes minősítés szöveges részében a törvényi alcím szerinti megnevezés helyett indokolt a bírói gyakorlatban elfogadottá vált terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés megnevezést alkalmazni.

[27] A Be. 590.§ (5) bekezdés c) pontja alapján a másodfokú bíróság korlátozott fellebbezés esetén is vizsgálja a jogi minősítés helyességét. Miután az elsőfokú bíróság e körben kizárólag annak rögzítésére szorítkozott, hogy a vádlott a tényállásban rögzített magatartásával a Btk. 316. §-ába ütköző terrorcselekmény (terrorcselekménnyel fenyegetés) büntettét követte el, az erre vonatkozó jogi indokolást a másodfokú bíróság az alábbiakkal egészíti ki:

[28] A Btk. 316. §-a szerint, aki terrorcselekmény elkövetésével fenyeget, büntett miatt két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A Btk. 316. §-a szerinti bűncselekmény minősítésekor nem hagyhatók figyelmen kívül a Btk. 314. §-ának rendelkezései sem, hiszen az előbbi bűncselekményt az követi el, aki ez utóbbinak az elkövetésével fenyeget.

[29] A Btk. 314. § (1) bekezdésének a) pontja szerint, a terrorcselekmény egyik alapesetét valósítja meg, aki abból a célból, hogy állami szervet, más államot vagy nemzetközi szervezetet arra kényszerítsen, hogy valamit tegyen, ne tegyen vagy eltűnjön, a (4) bekezdésben meghatározott személy elleni erőszakos, közveszélyt okozó vagy fegyverrel kapcsolatos bűncselekményt követ el. A hivatkozott (4) bekezdés esetköre tág, a rongálástól kezdve a közveszélyokozáson keresztül az emberöléssel bezárólag a bűncselekmények igen széles körét felöleli.

[30] A vádlottnak a rendőrség felé intézett követelései egyértelműen fenyegető jellegűek voltak, azok tartalma részben a rendőrök vagy más személyek élete, testi épsége elleni bűncselekmények elkövetésére és közveszély okozására utalt, a fenti tényállást ezáltal kimerítette.

[31] A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket a törvényszék feltárta.

[32] A vádlottat korábban ért traumákat önmagukban (ráadásul úgy, hogy ennek ténybeli alapjai is hiányoznak az elsőfokú ítéletből) nem látta indokoltnak az ítéltábla enyhítő körülményként értékelni. Az egymás utáni családi tragédiák az iratokból kitűnően több mint egy évvel korábban következtek be, ezek az adott bűncselekmény elkövetésével közvetlen összefüggésben nem álltak. A vádlott – elsőfokú bíróság által csak részben rögzített – életkörülményei, az, hogy saját családja nincs, közeli hozzátartozóit elveszítette, jelenleg szintén beteg és idős édesapjával él közös háztartásban, fizikai munkákból alacsony jövedelme származik, emellett csekély vagyonával szemben nagy összegű köztartozás terheli, a vádlottnál együttesen közrehathatnak az alkoholfogyasztási szokások kialakulásában, majd

fokozásában és e tudatmódosító szer esetenkénti eltúlzott használatában. A nehéz családi és egzisztenciális viszonyok következképpen közvetlen összefüggésben éppen az önhibából eredő leittasodással állnak, amely épp ellenkező hatással jelentkezik a joghátrány alkalmazásánál. Ezért látta tévesnek az Ítéltábla a törvényszék a vádlott ittas állapotának csak kisebb súllyal történő terhére értékelését. A vádlott az előkészítő ülésen úgy nyilatkozott, hogy „Belátom, az ital nincs rám jó hatással. Ez józan állapotban nem történik meg.” (10. számú jegyzőkönyv 4. oldal), amiből – az elsőbírói indokolással szemben – éppen az állapítható meg, hogy a nem cáfolható módon nehéz körülményei hatására is önhibából eredő ittas állapotba kerülő vádlott pontosan emiatt került összetűzésbe (nem először) a törvénnyel. Ezért a cselekmény szempontjából igen nagy jelentőséggel bírt, sokkal inkább oka, mintsem enyhe súllyal értékelendő mellékkörülménye volt a vádlotti magatartásnak.

[33] További enyhítő körülmény ellenben az újabb 7 hónap időmúlás, ami a vádlottnak nem róható fel.

[34] Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú ítélet [12] bekezdése a vádlott helyett – nyilvánvaló elírásnak betudhatóan a „III. rendű vádlott” megjelölést tartalmazza, melyből a „III. r.” szövegrész mellőzendő.

[35] A terrorcselekménnyel fenyegetés törvényi tényállása az esetek széles skáláját vonja egyazon büntetőjogi megítélés körébe. A jogalkotó ennek megfelelően a Btk. 316. §-ában szabályozott bűncselekményhez olyan rugalmas büntetési tételkeretet határozott meg, amely megfelelő szabadságot biztosít a bíróságnak abban, hogy az általa alkalmazni kívánt szankciót a bűncselekmény enyhébb és súlyosabb megvalósulásai alakzataihoz igazítsa.

[36] Ezt felismerve, alappal helyezkedett a törvényszék arra az álláspontra, hogy a vádlottal szemben a törvényi minimumban meghatározott mértékű szabadságvesztés a végrehajtás felfüggesztésével is eléri a büntetésnek a Btk. 79. §-ában meghatározott célját. A maximumot közelítő próbaidő a vádlottat már korábban is eredményesen visszatartotta bűncselekmények elkövetésétől, és jelen esetben az őszinte megbánás és az italfogyasztás oki szerepének vádlott általi fel- és beismerése is azonos eredményben, alappal történő bizakodásra ad okot.

[37] Az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására és a feltételes kedvezményre vonatkozó elsőbírói rendelkezések törvényesek.

[38] Ahogyan az ügyészi átirat is tartalmazza, a bűnjelekre vonatkozó jogszabályi rendelkezések között a törvényszék a lefoglalt kések és fegyver kapcsán nem tüntette fel az elkobzásnak a Btk. 72. § (1) bekezdés d) pontjában megjelölt azon okát, mely szerint el kell kobozni azt a dolgot is, ami a közbiztonságot veszélyezteteti vagy aminek birtoklása jogszabályba ütközik, továbbá az elkobzott dolgok lefoglalását a törvény rendelkezései

ellenére szükségtelenül szüntette meg, ugyanis ezek esetében nem a lefoglalás megszüntetése, hanem az elkobzás az a törvényes rendelkezés, ami e bűnjelek további jogi sorsát rendezi.

[39] A bűnügyi költség viselésére vonatkozó döntés törvényes, de indokolása – arra tekintettel, hogy a lőfegyverrel visszaélés büntette miatt folyamatban volt büntetőeljárást a Nógrád Vármegyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Igazgatóság Bűnügyi Osztálya, mint nyomozó hatóság a 2024. március 18-án kelt 12000/459/2023. bü. számú határozatával a Be. 398. § (1) bekezdés d) pontja alapján, tévedésre hivatkozással megszüntette – kiegészítendő azzal, hogy a fegyverszakértői díjból álló költségrész állam általi viselésének jogszabályi alapja a Be. 574. § (2) bekezdése.

[40] Az Alkotmánybíróság a 8/2015. (IV.17.) AB határozatában megállapította, hogy a Btk. 102. § (1) bekezdése alkalmazásakor az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy a bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén hivatalból vizsgálja az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét, és arról az ítéletben rendelkezzen. E jogszabályi kötelezettségét az elsőfokú bíróság nem teljesítette. Az ítéltábla álláspontja szerint a vádlott ugyanakkor a cselekménye jellege folytán érdemtelen arra, hogy előzetes mentesítésben részesüljön, ezért őt abban nem részesítette.

[41] Fent írtakra figyelemmel az ítéltábla tanácsulésen eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján – a bűncselekmény megnevezésének pontosításával és az elkobozni rendelt bűnjelek lefoglalása megszüntetésének mellőzésével – megváltoztatta, egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján – a személyi rész és az indokolás kisebb kiegészítésével – helybenhagyta.

[42] A másodfokú eljárásban felmerült védői felkészülési díjból álló költség megfizetése alól a Be. 615. § (2) bekezdés b) pontja alapján a vádlottat mentesítette, mivel a terhére bejelentett fellebbezés nem vezetett eredményre.

[43] A kiadni rendelt ingóság tekintetében felhívja a vádlott figyelmét arra, hogy a Be. 321. § (5a) bekezdése alapján amennyiben a bíróság, az ügyészség vagy a nyomozó hatóság a lefoglalást megszünteti és a dolgot kiadni rendeli, de a dolog átvételére jogosult vagyoni érdekelt a lefoglalás megszüntetéséről és a dolog kiadásáról szóló határozat vagy a dolog átvételére vonatkozó felhívás, továbbá a vádemelés után a jogerős vagy véglegessé vált határozat közlésétől számított három hónapon belül nem veszi át a dolgot, akkor a dolog az állam tulajdonába kerül.

[44] A másodfokú bíróság ítélete elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2025. január 24.

dr. Borbás Virág Bernadett s. k.,

dr. Cserni János s. k.,

dr. Ignác György s. k.,

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Balassagyarmati Törvényszék 19.B.60/2024/10. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.277/2024/10. számú ítéletével 2025. január 24. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2025. január 24.

dr. Borbás Virág Bernadett s. k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Moncz Tímea

tisztviselő